

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ

486

31 ΟΚΤ. 2011

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα: Απόφαση για ασφαλιστικά μέτρα

Σχετικά με την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών σε ασφαλιστικά μέτρα εργαζομένων στο καζίνο Ρίου.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Αριθμός απόφασης: 3116/2011

(Αριθμός κατάθεσης αίτησης: 2025/31.05.2011)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Μαρία Τζέκη, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 18.07.2011 για να δικάσει την αίτηση με αριθμό κατάθεσης 2025/31.05.2011 με αντικείμενο εργατική διαφορά μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Χριστίνας Κατριμπούζα, κατοίκου Ρίου Πατρών 2) Αγγελικής Τζιμίκου, κατοίκου Βασιλικού Πατρών 3) Χαράς Τσέλικα, κατοίκου Ρίου Πατρών, 4) Ελένης Μυλωνά, κατοίκου Πατρών 5) Αθηνάς Βαστάκη, κατοίκου Πατρών 6) Σοφίας Καντζάρη, κατοίκου Πατρών 7) Φωτεινής Γερμένη, κατοίκου Πατρών 8) Αδαμαντίας Τζόλα, κατοίκου Πατρών 9) Μαρίας Πεφάνη, κατοίκου Πατρών 10) Νικόλαου Ντζάνη, κατοίκου Πατρών 11) Μερσίνης Βουλαλίδη, κατοίκου Πατρών 12) Βασιλείου Κρούσκα, κατοίκου Ροϊτικών Πατρών 13) Γεωργίας Σερέτη, κατοίκου Μπεγουλάκιου Πατρών 14) Χρυσούλας Δημοπούλου, κατοίκου Καμάρων Αγίου 15) Ελένης Καλλιαμπέτσου, κατοίκου Πατρών 16) Αγαθής Θεοδωροπούλου, κατοίκου Πατρών 17) Γεωργίας Ζαφειροπούλου, κατοίκου Ρίου Πατρών 18) Αγγελικής Λαμπίρη, κατοίκου Πατρών 19) Διονυσίας Γασπαράτου, κατοίκου Πατρών 20) Αγαθής Παρίση, κατοίκου Πατρών 21) Αγγελικής Καναβού, κατοίκου Πατρών, 22) Πατρίσιας Χωραίτη, κατοίκου Πατρών 23) Δημήτριου Κωλέττη, κατοίκου Πατρών 24) Θεοδώρας Ντάλα, κατοίκου Πατρών, οι οποίοι παραστάθηκαν ο δέκατος μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Σωτήριου Σταυρόπουλου και οι λοιποί μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Ανδρέα Γούναρη

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «THEROS INTERNATIONAL GAMING INC», που εδρεύει στο Σικάγο της Πολιτείας Ιλλινόις Η.Π.Α και διατηρεί υποκατάστημα στο Ρίο Πατρών, νόμιμα εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε διά των πληρεξούσιων δικηγόρων της Άγγελου Σιμιτζή και Γεώργιου Θεοδόση.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης άσκησαν πρόσθετη παρέμβαση υπέρ των αιτούντων 1) η Τριτοβάθμια Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΓΣΕΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα 2) η Δευτεροβάθμια Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «Ομοσπονδία Επιχειρησιακών Σωματείων Ιδιωτικών Καζίνο», που εδρεύει στην Αθήνα και

εκπροσωπείται νόμιμα 3) η Πρωτοβάθμια-επιχειρησιακή Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΡΙΟΥ», που εδρεύει στην Πάτρα και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν διά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Χρυσάνθης Υφαντή.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν ο καθένας τους ισχυρισμούς του, ζήτησαν οι μεν πληρεξούσιοι των αιτούντων και των προσθέτως παρεμβαινόντων να γίνει δεκτή η αίτηση, οι δε πληρεξούσιοι της καθ' ης η αίτηση την απόρριψη της αίτησης και των προσθέτων παρεμβάσεων.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά το άρθρο 669 ΑΚ η καταγγελία της αορίστου χρόνου σύμβασης εργασίας είναι ανατιμωδής μονομερής δικαιοπραξία και αποτελεί δικαίωμα του μισθωτού και του εργοδότη. Η άσκηση όμως του δικαιώματος αυτού από τον εργοδότη δεν είναι απεριόριστη και ανέλεγκτη, αλλά υπόκειται στους περιορισμούς του άρθρου 281 ΑΚ, οπότε αν η καταγγελία έγινε κατά κατάχρηση του οικείου δικαιώματος είναι άκυρη και θεωρείται ως μη γενομένη. Στην περίπτωση αυτή ο εργοδότης υποχρεούται να δέχεται τις υπηρεσίες του μισθωτού και αν καταστεί υπερήμερος να καταβάλει τους μισθούς του σύμφωνα με τα άρθρα 648 και 656 ΑΚ. Εξάλλου, επί απολύσεων που οφείλονται σε οικονομικοτεχνικούς λόγους, όπως, μεταξύ άλλων, είναι η αναδιοργάνωση των υπηρεσιών ή τμημάτων της επιχείρησης και η μείωση του προσωπικού για λόγους οικονομιών που επιβάλλονται από συγκεκριμένες οικονομικές συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζει η επιχείρηση, η απόφαση του εργοδότη να ανταπεξέλθει στη διαφαινόμενη οικονομική κρίση της επιχείρησης δεν ελέγχεται από τα δικαστήρια. Ελέγχεται όμως αφενός ο αιτιώδης σύνδεσμος της επιλογής αυτής και της καταγγελίας συγκεκριμένου εργαζομένου, ως έσχατου μέσου αντιμετώπισης των προβλημάτων της επιχείρησης και αφετέρου ο τρόπος επιλογής του εν λόγω εργαζομένου ως απολυτέου, η οποία (επιλογή) πρέπει να πραγματοποιείται με αντικειμενικά κριτήρια όπως δηλαδή επιβάλλουν η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη. Ειδικότερα, ελέγχεται αν η καταγγελία ήταν αναπόφευκτη ή θα ήταν δυνατή για τον εργοδότη η επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού της αναδιάρθρωσης των υπηρεσιών της επιχείρησής του με τη λήψη άλλων ηπιότερων μέσων, όπως απασχόληση του μισθωτού σε άλλη θέση ή μερική απασχόληση, ακόμη και με τη χρήση της λεγόμενης τροποποιητικής καταγγελίας της σύμβασης εργασίας (ΑΠ 351/2004,

2^ο Φύλλο της με αριθμό 3146 /2011 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Πατρών

ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σε κάθε περίπτωση, δε, ο εργοδότης οφείλει κατά την επιλογή του απολυτέου μεταξύ των εργαζομένων που ανήκουν στην ίδια κατηγορία και ειδικότητα και είναι του ιδίου επιπέδου από άποψη ικανότητας, προσόντων και υπηρεσιακής απόδοσης, να λάβει υπόψη του και να συνεκτιμήσει τα κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια της αρχαιότητας, η οποία, ως αντικειμενικό κριτήριο, εκτιμάται υπό την έννοια της διάρκειας της απασχόλησης του εργαζομένου στη συγκεκριμένη επιχείρηση χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προϋπηρεσία του σε άλλους εργοδότες, της ηλικίας, της οικογενειακής κατάστασης κάθε μισθωτού, της αποδοτικότητας και τη δυνατότητα εξεύρεσης από αυτόν άλλης εργασίας (ΑΠ 101/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1837/2008). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1 παρ.1 του νόμου 1387/1983 «περί ελέγχου των ομαδικών απολύσεων», ο οποίος θεσπίστηκε σε εκτέλεση της 75/129 οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ομαδικές απολύσεις θεωρούνται όσες γίνονται από επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν περισσότερους από 20 εργαζόμενους για λόγους που δεν αφορούν το πρόσωπο των απολυόμενων και υπερβαίνουν κάθε ημερολογιακό μήνα τα όρια της επόμενης παραγράφου, κατά δε την παρ.2 του ίδιου άρθρου: «Τα όρια, πέραν από τα οποία οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές καθορίζονται από τον αριθμό του προσωπικού που ασχολείται στην αρχή του μήνα και είναι εξής: α).....β) ποσοστό 5% του προσωπικού και μέχρι 30 εργαζόμενους για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν πάνω από 150 εργαζόμενους. Το ποσοστό αυτό καθορίζεται για κάθε ημερολογιακό εξάμηνο και ανάλογα με τις συνθήκες της αγοράς εργασίας με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Τα παραπάνω όρια των εδάφρων α και β της παρ.2 πέραν των οποίων οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές καθορίστηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 74 του νόμου 3863/2010 (ΦΕΚ Α 115/15.07.2010). Εξάλλου, κατά το άρθρο 3 του ίδιου νόμου ο εργοδότης πριν προχωρήσει σε ομαδικές απολύσεις οφείλει να προσέλθει σε διαβουλεύσεις με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, με σκοπό να ερευνηθεί η δυνατότητα αποφυγής ή μείωσης των απολύσεων και των δυσμενών συνεπειών τους. Ο εργοδότης οφείλει α) να γνωστοποιεί εγγράφως στους εκπροσώπους των εργαζομένων τους λόγους για τους οποίους σχεδιάζει να πραγματοποιήσει ομαδικές απολύσεις, τον αριθμό εκείνο που θέλει να απολύσει κατά φύλο ηλικία ειδικότερα και τον αριθμό που απασχολεί και β) να παρέχει κάθε πληροφορία που μπορεί να διευκολύνει στη διατύπωση επικοδομητικών προτάσεων. Αντίγραφα των

εγγράφων αυτών υποβάλλονται από τον εργοδότη στο Νομάρχη και στον Επιθεωρητή Εργασίας. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 5 του ως άνω Νόμου η προθεσμία διαβουλεύσεων μεταξύ των εργαζομένων και του εργοδότη είναι 20 ημερών και αρχίζει από την πρόσκληση του εργοδότη για διαβουλεύσεις στους κατά το προηγούμενο άρθρο εκπροσώπους των εργαζομένων. Το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων διατυπώνεται σε πρακτικό που υπογράφεται από τα δύο μέρη και υποβάλλεται από τον εργοδότη στον Νομάρχη ή τον Υπουργό Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ.3. Αν υπάρξει συμφωνία των μερών οι ομαδικές απολύσεις πραγματοποιούνται σύμφωνα με το περιεχόμενο της συμφωνίας και ισχύουν αφού περάσουν 10 ημέρες από την ημερομηνία υποβολής του σχετικού πρακτικού στο Νομάρχη ή τον Υπουργό Εργασίας κατά περίπτωση. Αν δεν υπάρξει συμφωνία των μερών ο Νομάρχης ή ο Υπουργός Εργασίας με αιτιολογημένη απόφαση που εκδίδεται μέσα σε 10 ημέρες από την ημερομηνία υποβολής του ως άνω πρακτικού και αφού λάβει υπόψη τα στοιχεία του φακέλου και συνεκτιμήσει τις συνθήκες της αγοράς εργασίας την κατάσταση της επιχείρησης και το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, μπορεί είτε να παρατείνει για 20 ημέρες ακόμα τις διαβουλεύσεις, ύστερα από αίτηση ενός των ενδιαφερομένων μερών είτε να μην εγκρίνει την πραγματοποίηση του συνόλου ή μέρους των σχεδιαζόμενων απολύσεων....Ο εργοδότης μπορεί να πραγματοποιήσει ομαδικές απολύσεις στην έκταση που καθορίζει η απόφαση του Νομάρχη ή του Υπουργού Εργασίας. Αν δεν εκδοθεί τέτοια απόφαση μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες οι ομαδικές απολύσεις πραγματοποιούνται στην έκταση που δέχτηκε ο εργοδότης κατά τις διαβουλεύσεις. Σύμφωνα δε με το άρθρο 6 παρ.1 ομαδικές απολύσεις που γίνονται κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού είναι άκυρες. Με την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι προσλήφθηκαν από την καθ' ης η αίτηση με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, προκειμένου να εργαστούν ως υπάλληλοι στο καζίνο του Ρίο, το οποίο λειτουργεί υπό την εκμετάλλευσή της, με τις αναφερόμενες έκαστος ειδικότητες. Ότι παρείχαν τις υπηρεσίες τους οι όγδοη, ένατη, δέκατος, ενδέκατη, δωδέκατος, δέκατη τρίτη, δέκατη τέταρτη, δέκατη πέμπτη, δέκατη έκτη, δέκατη έβδομη, δέκατη ένατη, εικοστός τρίτος και εικοστή τέταρτη έως τις 28.02.2011 και οι πρώτη, δεύτερη, τρίτη, τέταρτη, πέμπτη, έκτη, έβδομη, δέκατη όγδοη, εικοστή, εικοστή πρώτη, και εικοστή δεύτερη έως τις 01.03.2011, οπότε και η καθ' ης η αίτηση, επικαλούμενη οικονομικοτεχνικούς λόγους, κατήγγειλε τις συμβάσεις εργασίας τους και τους απέλυσε. Ότι η καταγγελία αυτή είναι άκυρη διότι α) δεν υπαγορεύτηκε από οικονομικοτεχνικούς λόγους αλλά ως μέσο πίεσης προς το σωματείο των εργαζομένων για διευθέτηση του εν επιδικία

3^ο Φύλλο της με αριθμό 3116/2011 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Πατρών

ζητήματος των φιλοδωρημάτων και προς την πολιτεία για ρύθμιση των αναφερόμενων στην αίτηση θεμάτων της επιχείρησης β) ακόμη και αν ήθελε θεωρηθεί ότι συνέτρεχαν οικονομικοτεχνικοί λόγοι οι καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας τους δεν αποτέλεσαν το έσχατο μέσο για την εξυπηρέτηση των αληθινών συμφερόντων της καθ' ης η αίτηση, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην αίτηση γ) κατά την επιλογή των απολυτέων μεταξύ των εργαζομένων της η αιτούσα δεν λήφθηκαν από την καθ' ης η αίτηση τα αναφερόμενα ειδικότερα στην αίτηση κριτήρια δ) οι απολύσεις αυτές είχαν τον χαρακτήρα ομαδικών απολύσεων, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην αίτηση, χωρίς όμως να έχει προηγηθεί η προβλεπόμενη από το νόμο 1387/1983 διαδικασία ε) παραβιάστηκε η προβλεπόμενη από το νόμο 3896/2010 αρχή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, καθόσον από τους είκοσι τέσσερεις απολυθέντες οι είκοσι μία ήταν γυναίκες στ) ειδικά ως προς την όγδοη των αιτούντων η καταγγελία της σύμβασης εργασίας της έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια της άδειας αναψυχής της ζ) ειδικά ως προς την εικοστή δεύτερη των αιτούντων είναι καταχρηστική ως γενόμενη από λόγους εκδίκησης, διότι αυτή διαμαρτυρήθηκε για την μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας της, καθώς και ενόψει της επικείμενης υποψηφιότητάς της στις εκλογές του Σωματίου Ιδιωτικών Υπαλλήλων Πάτρας. Ζητούν, δε, επικαλούμενοι και τη συνδρομή επείγουσας περίπτωσης να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα με τη μορφή της προσωρινής ρύθμισης της δημιουργηθείσας κατάστασης, ώστε να υποχρεωθεί η καθ' ης η αίτηση να αποδέχεται προσωρινά τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες τους καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους έως την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της κύριας αγωγής τους, καθώς και να καταδικαστεί η τελευταία σε χρηματική ποινή από τριακόσια (300) ευρώ για κάθε ημέρα άρνησης αποδοχής των προσφερόμενων υπηρεσιών τους. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), πλην του αιτήματος περί καταδίκης της καθ' ης η αίτηση σε χρηματική ποινή ως μέσο ως μέσο εκτέλεσης της απόφασης, το οποίο είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο, αφού η υπό κρίση αίτηση δεν στρέφεται όνομαστικά κατά του νόμιμου εκπροσώπου της (Κεραμέας-Κονδύλης-Νίκας ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 946 αρ.4). Είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των αναφερόμενων στην ως άνω νομική σκέψη άρθρων και επιπλέον των άρθρων 648, 653, 655, 669, 281, 288, 349, 350 ΑΚ, 14.ν.3896/2010, 5 παρ.6 α.ν 539/1945, 731, 732, 176 ΚΠολΔ. Εξάλλου πρέπει να σημειωθεί ότι το αιτούμενο

ασφαλιστικό μέτρο δεν άγει σε πλήρη ικανοποίηση του δικαιώματος κατ' άρθρο 692 παρ.4 ΚΠολΔ, όπως αβάσιμα διατείνεται η καθ' ης, αφού σύμφωνα με την άποψη που επικράτησε στη νομολογία, την οποία και το Δικαστήριο αυτό αποδέχεται ως ορθότερη, η καταδίκη του εργοδότη να αποδέχεται τις υπηρεσίες του εργαζόμενου και να τον αμείβει μέχρι να κριθεί οριστικά το κύρος της καταγγελίας δεν ενέχει τον κίνδυνο δημιουργίας αμετάκλητων καταστάσεων στο μέλλον που να ματαιώνουν τον πρακτικό σκοπό της δίκης (Ζερδελή, Το δίκαιο της καταγγελίας, 2002, σ. 563-566, ΜΠρΑθ6920/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 156/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο άσκησαν πρόσθετες παρεμβάσεις υπέρ των αιτούντων η Τριτοβάθμια Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ ΓΣΕΕ» 2) η Δευτεροβάθμια Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «Ομοσπονδία Επιχειρησιακών Σωματείων Ιδιωτικών Καζίνο» 3) η Πρωτοβάθμια-επιχειρησιακή Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΡΙΟΥ», με τις οποίες ζητούν την παραδοχή της αίτησης. Οι παρεμβάσεις αυτές, εφόσον είναι πρόδηλο το έννομο συμφέρον των παρεμβαίνόντων να αποβεί η δίκη υπέρ των αιτούντων είναι παραδεκτές και νόμιμες (άρθρα 81, 231, 669 παρ.2, 686 παρ.6 ΚΠολΔ). Επομένως, πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενες με την αίτηση λόγω της πρόδηλης συνάφειάς τους (άρθρο 246 ΚΠολΔ).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων Δημήτριου Καραγεωργόπουλου και Μουνίρ Αλ Μπαμπούλ, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, από τις με αριθμό 02/22.07.2011 και 03/22.07.2011 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της συμβολαιογράφου Πατρών Βασιλικής Αθανασίου Γκαβέρα των μαρτύρων Δημήτριου Βόκαλη και Ιωάννης Αυγουστάκης αντίστοιχα που προσκομίζει η καθ' ης η αίτηση, που λαμβάνονται υπόψη έστω και αν δεν προηγήθηκε κλήτευση των αιτούντων, αφού στις δίκες ασφαλιστικών μέτρων δεν απαιτείται (ΑΠ 1675/1995, ΕΛΛΔνη 1998, 362) και από όλα τα προσκομιζόμενα έγγραφα πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες προσλήφθηκαν με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου από την καθ' ης, προκειμένου να εργαστούν ως υπάλληλοι στο καζίνο που λειτουργεί υπό την εκμετάλλευσή της στο Ρίο, η πρώτη στις 10.02.1999 ως υπεύθυνη βάρδιας καθαριότητας, η δεύτερη στις 08.07.2000, η τρίτη στις 03.06.1996, η τέταρτη στις 01.02.2005, η πέμπτη στις 04.06.1996, η έκτη στις 23.04.1996, η έβδομη στις 01.11.2003, όλες αυτές ως καθαρίστριες, η όγδοη στις 04.08.1996, η ένατη στις

Φύλλο της με αριθμό 3116 /2011 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Πατρών

04.08.1996, ο δέκατος στις 01.10.2000, η ενδέκατη στις 03.08.1996, ο δωδέκατος στις 03.06.1996, όλοι αυτοί ως καταμετρητές, η δέκατη τρίτη στις 04.08.1996, η δέκατη τέταρτη στις 15.09.2005, η δέκατη πέμπτη στις 03.08.1996, η δέκατη έκτη στις 19.12.1998, όλοι αυτοί ως σερβιτόροι τραπεζαρίας, η δέκατη έβδομη στις 25.02.2001, η δέκατη όγδοη στις 04.12.2005, αμφότερες ως βοηθοί σερβιτόροι, η δέκατη ένατη στις 28.05.1996, η εικοστή στις 01.11.2003, η εικοστή πρώτη στις 17.10.1999, όλοι αυτοί ως υπάλληλοι υποδοχής, η εικοστή δεύτερη στις 04.03.1997 ως γραμματέας διοίκησης, ο εικοστός τρίτος στις 01.06.2002 ως εσωτερικός ελεγκτής και η εικοστή τέταρτη στις 13.07.2008 ως καταμετρήτρια. Μετά από την ανοδική πορεία των καθαρών κερδών της καθ' ης η αίτηση, η οποία κατά το έτος 2007 έφτασε να έχει κύκλο εργασιών 43.154.770, 39 ευρώ και καθαρά κέρδη ύψους 10.315.388, 68 ευρώ και το έτος 2008 κύκλο εργασιών 39.478.342, 83 ευρώ και καθαρά κέρδη 6.044.129,10 ευρώ, κατά το 2009, αν και εξακολούθησε να είναι κερδοφόρα, παρουσίασε μείωση του κύκλου εργασιών της, που περιορίστηκε στο ποσό των 33.217.254, 02 ευρώ και σημαντική μείωση των κερδών της, τα οποία ανήλθαν στο ποσό των 2.555.951, 86 ευρώ. Κατά το έτος δε 2010, παρότι η επισκεψιμότητα στην καθ' ης η αίτηση αυξήθηκε, ο κύκλος εργασιών της περιορίστηκε στο ποσό των 24.543.577, 14 ευρώ και ο ισολογισμός της εμφάνισε ζημίες ύψους 3.561.529, 37 ευρώ ενώ κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους 2011 ο κύκλος εργασιών της έχει περιοριστεί στο ποσό των 10.266.476, 34 ευρώ και εμφανίζει ζημίες ύψους 2.569, 132, 80 ευρώ. Εξαιτίας δε της ως άνω φθίνουσας οικονομικής πορείας της, η οποία ήδη κατέστη ζημιογόνος και σε συνδυασμό με την ευρύτερη διεθνή και εγχώρια οικονομική ύφεση, η καθ' ης η αίτηση αποσκοπώντας στην περιστολή του μισθολογικού κόστους αποφάσισε τον περιορισμό του αριθμού του προσωπικού της στα υποστηρικτικά τμήματα της, ακόμα και την κατάργηση υποστηρικτικών τμημάτων. Σε εκτέλεση της απόφασής της αυτής η καθ' ης η αίτηση στις 28.02.2011 προέβη στην καταγγελία των συμβάσεων εργασίας και στην απόλυση της 8^{ης}, 9^{ης}, 10^{ου}, 11^{ης}, 12^{ου}, 13^{ης}, 14^{ης}, 15^{ης}, 16^{ης}, 17^{ης}, 19^{ης}, 23^{ου} και 24^{ης} των αιτούντων, ενώ στις 01.03.2011 την 1^η, 2^η, 3^η, 4^η, 5^η, 6^η, 7^η, 18^η, 20^η, 21^η και 22^η των αιτούντων. Με βάση τα παραπάνω πιθανολογείται ότι οι απολύσεις των αιτούντων έγιναν από την καθ' ης η αίτηση για οικονομικοτεχνικούς λόγους και σκοπό την προσαρμογή της στο δυσμενές οικονομικό περιβάλλον, η απόφασή της δε αυτή δεν μπορεί να ελεγχθεί από πλευράς σκοπιμότητας ή αναγκαιότητας σύμφωνα και με τα εκτεθέντα στην ως άνω νομική σκέψη. Αντίθετα, ας σημειωθεί ότι δεν πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης η αίτηση

προέβη στις ως άνω απολύσεις με σκοπό την πίεση της πολιτείας να ρυθμίσει ζητήματα που ενδιέφεραν την καθ' ης, όπως η παροχή άδειας μετεγκατάστασης της επί της Ολυμπίας οδού ή με σκοπό να εκβιάσει τους εργαζόμενους που λαμβάνουν φιλοδωρήματα, στους οποίους δεν ανήκουν οι αιτούντες - απολυμένοι - να παραιτηθούν των αξιώσεών τους επί της διανομής των φιλοδωρημάτων ή να δεχθούν επί του θέματος αυτού διευθέτηση ευνοϊκή προς τα συμφέροντά της. Ωστόσο, όπως αναφέρθηκε και στη νομική σκέψη, στην περίπτωση των απολύσεων για οικονομικοτεχνικούς λόγους ελέγχεται αν η καταγγελία των εργασιακών συμβάσεων ήταν αναπόφευκτη ή θα ήταν δυνατή για τον εργοδότη η επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού με τη λήψη άλλων ηπιότερων μέσων. Στην προκείμενη περίπτωση πρέπει να αναφερθεί ότι στις 14.01.2011 η καθ' ης προσκάλεσε το Σωματείο Εργαζομένων στο Καζίνο Ρίο σε έναρξη διαπραγματεύσεων για την κατάρτιση επιχειρηματικής συλλογικής σύμβασης εργασίας. Στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων η καθ' ης κοινοποίησε στο ως άνω σωματείο σχέδιο οργανωτικής και οικονομικής προσαρμογής στο δυσχερές οικονομικό περιβάλλον το οποίο μεταξύ των άλλων αναφερόταν ακροθιγώς σε τρόπους μείωσης του μισθολογικού κόστους χωρίς να περιλαμβάνει στους τρόπους αυτούς το ενδεχόμενο απολύσεων. Αντίθετα, αναφερόταν σε εναλλακτικούς τρόπους περιστολής αυτού, όπως οι οικειοθελείς αποχωρήσεις, η μερική απασχόληση και η μείωση μισθών. Κατά τη συζήτηση δε με το ως άνω σωματείο η καθ' ης προς αντιμετώπιση του ελλείμματος δαπανών μισθοδοσίας πρότεινε τη μείωση των μισθών των εργαζόμενων σε ποσοστό 19% ή κατά 2.000.000 ευρώ. Η μείωση των μισθών, σύμφωνα με την πρόταση της καθ' ης (βλ. την από 04.03.2011 εξώδικη δήλωση της καθ' ης προς το σωματείο και το από 02.03.2011 δελτίο τύπου) θα αφορούσε μόνο τη μισθοδοσία του έτους 2011 ενώ από το 2012 οι μισθοί θα επανέρχονταν στα επίπεδα του 2012. Η ως άνω πρόταση δεν έγινε δεκτή από το σωματείο, το οποίο αφού αποφάσισε τη στήριξή του σε αιτήματα της καθ' ης προς την πολιτεία (αφαίρεση μισθολογικού κόστους από τα δικαιώματα του ελληνικού δημοσίου, μείωση ασφαλιστικών εισφορών, διεκδίκηση μεταφοράς καζίνο πλησίον της ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών) πρότεινε την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και την εξόφληση των επιδικασθέντων από τις απαιτήσεις επί των φιλοδωρημάτων - που βάρυναν τον μισθολογικό προϋπολογισμό της καθ' ης η αίτηση - με τη διανομή των νέων μετοχών στους εργαζόμενους και την εφαρμογή προγράμματος σύμφωνα με το οποίο θα χορηγέτο στους εργαζόμενους δικαίωμα προαίρεσης επί των μετοχών της εταιρίας που θα προέκυπταν από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Ωστόσο, η καθ' ης απέρριψε την ως άνω πρόταση και κατά τις

5 Φύλλο της με αριθμό 2116/2011 απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Πατρών

προαναφερόμενες ημεροχρονολογίες προέβη στις απολύσεις των αιτούντων. Από 313 εργαζόμενους που απασχολούσε η καθ' ης στις αρχές Φεβρουαρίου 2011 απέλυσε εντός του μήνα αυτού 13 άτομα, ήτοι ποσοστό 4,15%, ενώ στις αρχές Φεβρουαρίου από 300 εργαζόμενους απέλυσε 11 άτομα, ήτοι ποσοστό 3,66%, ώστε οι σχετικές απολύσεις δεν έχουν τον χαρακτήρα των ομαδικών και δεν απαιτείτο για την εγκυρότητά τους να τηρηθεί η προβλεπόμενη κατά τα εκτεθέντα στη νομική σκέψη διαδικασία. Στις 16.03.2011 στο πλαίσιο σύσκεψης συμφιλίωσης που πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μεταξύ της καθ' ης, του Εργατουπαλληλικού Κέντρου Πάτρας, της δεύτερης προσθέτως παρεμβαίνουσας, του ως άνω σωματείου και της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας ο Υφυπουργός ζήτησε από την καθ' ης να επανεξετάσει την απόφασή της περί απόλυσης των αιτούντων, ο δε εκπρόσωπός της τελευταίας δεσμεύτηκε να προχωρήσει στην ανάκληση των απολύσεων και μάλιστα σε σύντομο χρόνο εφόσον από το διάλογο με τους εκπροσώπους των εργαζομένων προέκυπτε ισοδύναμη επωφελής λύση για την εταιρία. Ακολούθως, το Σωματείο υπέβαλε πρόταση μείωσης του μισθολογικού κόστους, σύμφωνα με την οποία εισηγήθηκε την επί ένα έτος εφαρμογή συστήματος εκ περιτροπής εργασίας 2 ημερών μηνιαίως επί του συνόλου των 313 εργαζομένων, το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα την μείωση του κόστους μισθοδοσίας της καθ' ης ετησίως κατά 626 ημερομίσθια. Σύμφωνα, δε, με την πρόταση αυτή η περικοπή αντιστοιχεί σε ποσό μεγαλύτερο από αυτό που εξασφαλίστηκε με την απόλυση των αιτούντων. Η πρόταση αυτή δεν έγινε δεκτή από την καθ' ης, η οποία παρότι δέχτηκε ότι η ετήσια δαπάνη για τα απολυθέντα άτομα ήταν 806.000 και η συνεισφορά της πρότασης ήταν 789.000 ευρώ, ωστόσο απέρριψε το ισοδύναμο αυτής με τη σκέψη ότι δεν λήφθηκε υπόψη το κόστος αποζημιώσεων και το ότι η μείωση του κόστους μισθοδοσίας θα αφορούσε μόνο την περίοδο ισχύος της συμφωνίας, ήτοι ένα έτος ενώ οι απολύσεις επί μακρώ. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι λόγος αυτός για τον οποίο απέρριψε το ισοδύναμο της πρότασης του σωματείου έρχεται σε σαφή αντίθεση με την προηγηθείσα των απολύσεων πρόταση της περί μείωσης της μισθοδοσίας σε ποσοστό 19% επί ένα μόνο έτος, ως ανωτέρω αναφέρθηκε, πρόταση η οποία κατά τους ισχυρισμούς της αν γινόταν δεκτή από το σωματείο θα είχαν αποφευχθεί οι απολύσεις. Εξάλλου, το σύστημα της εκ περιτροπής εργασίας είχε υιοθετηθεί από την καθ' ης και κατά το έτος 2009. Σημειωτέον ότι μετά την από 18.05.2011 νέα σύσκεψη συμφιλίωσης το σωματείο προέβη σε νέα βελτιωμένη πρόταση με την οποία πέρα από την εκ περιτροπής εργασία πρότεινε η καθ' ης

X

κατά τις περιόδους της αυξημένης επισκεψιμότητας να χορηγεί μόνο ένα ρεπό ανά εβδομάδα, ενώ κατά τις ίδιες περιόδους η ημερήσια απασχόληση να αυξηθεί κατά μία ώρα ημερησίως, για την οποία αυτή δεν θα όφειλε πρόσθετη αμοιβή αλλά θα υποχρεούται μετά από σχετικό αίτημα να χορηγήσει επιπλέον ρεπό ή να επιτρέπει πρόωρη αποχώρηση ή καθυστερημένη ανάληψη καθηκόντων. Ωστόσο, στη βελτιωμένη αυτή πρόταση η καθ' ης ουδέν απάντησε. Από τη δέσμευση του εκπροσώπου της καθ' ης η αίτηση περί ανάκλησης των απολύσεων σε περίπτωση εξεύρεσης ισοδύναμης λύσης στις 16.03.2011 στο πλαίσιο της σύσκεψης συμφιλίωσης, με την οποία ουσιαστικά αποδέχθηκε την ύπαρξη ισοδύναμων μέτρων για την επίτευξη των στόχων της, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ήδη από τις 14.01.2001 η καθ' ης είχε αναφερθεί σε εναλλακτικούς τρόπους μείωσης του εργατικού κόστους, καθώς και από το γεγονός ότι υποβλήθηκε δύο φορές από το σωματείο των εργαζομένων ισοδύναμη λύση με αυτή των απολύσεων πιθανολογείται ότι οι ένδικες καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας των αιτούντων δεν αποτέλεσαν το έσχατο μέσο για την αντιμετώπιση των οικονομικών στόχων της καθ' ης. Επομένως, και σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην ως άνω νομική σκέψη οι απολύσεις των αιτούντων είναι άκυρες, παρέλκει δε στην παρούσα διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων η εξέταση των λοιπων προβληθέντων λόγων ακυρότητας. Τέλος, πιθανολογήθηκε η ύπαρξη επείγουσας περίπτωσης, καθόσον οι αιτούντες με τη στέρηση των αποδοχών τους από την εργασία τους, τη μόνη πηγή εισοδήματός τους, έχουν περιέλθει σε αδυναμία των ιδίων και των οικογενειών τους. Κατά συνέπεια, εφόσον πιθανολογήθηκε η ακυρότητα της καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας των αιτούντων, πρέπει η κρινόμενη αίτηση και οι πρόσθετες υπέρ των αιτούντων παρεμβάσεις να γίνουν δεκτές ως ουσιαστικά βάσιμες και να επιβληθούν τα έξοδα των αιτούντων και των πρoσθέτως υπέρ αυτών παρεμβαίνόντων σε βάρος της καθ' ης που ηττάται (άρθρα 176, 182 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων την αίτηση και τις πρόσθετες υπέρ των αιτούντων παρεμβάσεις.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να αποδέχεται προσωρινά τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες των αιτούντων στο Καζίνο του Ρίο, καταβάλλοντας σε αυτούς τις νόμιμες αποδοχές τους έως την τελεσίδικη έκδοση απόφασης επί της κύριας αγωγής τους.

6^ο Φύλλο της με αριθμό 3196/2011 απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Πατρών

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων και των
προσθέτως παρεμβαινόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων (400) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριό του στην Πάτρα στις 1.10.2011, παρουσία και της Γραμματέως Γεωργίας
Κωνσταντοπούλου

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

